

טלוויזיה

ירון פריד

אתה בוטוקס... אתה אומר גם לא יהיו קמטים בכפות ידיים וגם...

אפרת אנזל. התקפת שמחה ומרץ בשלב מוקדם של היממה

השיניים נושרות והחיים יפים

אצבע על הדופק, ערוץ 2, 9:00

"כסביבות גיל 50", סיפרה אפרת אנזל, המנחה של מגזין הבריאות החדש, "השיניים שלנו, שקיבלנו אותן ככל כך מובן מאליה, עוזבות אותנו לבלי שוב". אילו אדם שאינו מבין עברית היה צופה באנזל מגישה את המשפט הרי מורבידי הנ"ל, לא היה ספק בלבו שהנערה המקסימה אמרה בזה הרגע משהו כמו: "יו, איזה כיף לחיות! החיים זה הדבר הכי מצחיק, קליל ומשגע שיש! תעמיטו לי עוד!" סימני הקריאה הכרחיים להבנה של תופעת אנזל. היא כל כך עליזה, חיובית וצוהלת, שלרגי עים נדמה שהיא בכלל דמות מצוירת, או עלמה זק שמחקה אישיות טלוויזיונית סהרורית ב"ארץ נהדרת" (כמו קרין גורן המתמסטלת מהד מתוקים שלה, ומגיעה בשידור חוזר זמן קצר אחרי אנזל), או שילוב חר'פעמי של השניים.

התקפת שמחה ומרץ בשלב כה מוקדם של היממה אינה דבר שבשגרה מלכתחילה, אבל הקרבבל של אנזל מסתבך שבעתים כשנזכרים לשם מה התכנסנו. המנחה באה ליהנות, וזאת זכותה כמוכח, אבל בניגוד לערד ניר, הוטרניר המוסמך, יש מצב שאנזל, בוגרת כמה שנות לימודי רפואה (וגם פינת גארג'טים אצל אודטה. אולי העליצות היא משם?) אינה יודעת נפש בהמתה. תוכנית בריאות היא הרי שם אסתטי לתוכנית מחלות. פני קהל היעד המשווער כפני תור ממוצע בקופת חולים - הרבה זקנים ולא מעט היפוכונדרים. מה להם ולפרסומת המצחקקת לחיים שאנזל מגלמת בכל יישותה? או שהם יבקשו מרופא המשפחה לרשום להם "את מה שהמיינדלע המאושרת לוקחת", או שייסגנו כועף לעבר המסך: "תני לראות בשקט אייטמים על כוויות, השתלות עצם וניתוחי חניכיים". ואולי בליהוקה של אנזל יש אמירה אמיצה, שאינה נופלת מזו של "המחלה כמטאפורה" של טוון סונטאג. אולי העגמומיות, הכובד, הסטיג' מות והדרמות הנלווים בקביעות לריונים בתחלואי הגוף הם באמת טקס מוזיק ומיותר, והכל שאלה של גישה. צחק למחלות בפרצופן, והן יצחקו בחורה. אל תעשה מהן עניין גדול, והן לא יהיו עניין גדול. חיים? מוות? שיניים נושרות? הכל קטן עלינו, הכל חגיגה. אם זאת הכוונה שעומדת מאחורי התוכנית, ועל אחת כמה וכמה אם זו התוצאה, מישוהו פה עלה על משהו די מהפכני. מומחה להזעת יתר דיבר על אנשים שמתיישבים ו"משאירים שלולית... זה מאוד מאוד מביך". אבל גם למכוכה אין מקום בעולמה המופלא של אנזל. אותה שום דבר לא מביך. הכל פתיר, הכל שפיר, הכל מרנין, ובמלותיו של ג'ונתן ספרן פייר, הכל מואר. "אתה אדם מואר", אמר אברי גלעד לקובי מידן בתוכנית הכוקר שקדמה למופע של אנזל (מידן אכן עשה פרסומות לחברת החשמל). "תמורת שקלים בודדים אני מוכן לחלוק איתך את ההארה", הגיב מידן. אנזל חולקת בחינם. "אם הספיק לכם להיום, נהיה פה גם מחר", ספק איימה, ספק הפצירה. חסר לכם שלא תבואו.